

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 7Er/524/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717211222
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Mitterpák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2022:7717211222.2

Uznesenie

Okresný súd Michalovce v exekučnej veci oprávneného B. plynárenský priemysel, a.s., V. nivy XX/a, A., J.: XX XXX XXX, zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 255 706, Michalská 14, 811 03, Bratislava, proti povinnému T. B., nar. XX.X.XXXX, bytom M. nad L. XXX, XXX XX W. nad L., o vymoženie 206,37 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu vyhlasuje za neprípustnú a z a s t a v u j e.
- II. Súdnemu exekútorovi Mgr. Borisovi Halásovi n e priznáva trovy exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený podal pôvodnému súdному exekútorovi JUDr. Pavlovi Halásovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie 206,37 eur istiny s príslušenstvom; povinnosť povinného zaplatiť mu túto sumu preukazoval rozkazom č.p. ORP-P-163/DI-3-2007 zo dňa 8.8.2007. Okresný súd Michalovce následne v zmysle ust. § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) obdržal žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd po zistení, že podaný návrh spĺňa zákonné predpoklady ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku ho poveril vykonaním tejto exekúcie. Nástupcom pôvodného súdneho exekútora sa stal Mgr. Boris Halás.

2. Písomným podaním doručeným súdu dňa 6.11.2020 povinný požiadal súd o odklad exekúcie, zastavenie exekúcie a vyhlásenie exekúcie za neprípustnú podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, pretože povinný nie je dedičom po nebohej predošlej povinnej (P. B., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom M. nad L. XXX, XXX XX W. nad L.), ale bol iba účastníkom dedičského konania sp. zn. 12D/125/2018, D not 76/2018, ktoré bolo právoplatne zastavené dňa 7.2.2019 nakoľko poručiťka zanechala majetok nepatrnej hodnoty.

3. Súdny exekútor považuje návrh povinného na zastavenie a odklad exekúcie za účelový v snahe vyhnúť sa exekučnému konaniu a preto navrhol exekučnému súdu uvedený návrh povinného zamietnúť.

4. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konanie začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

6. Podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

7. Podľa § 470 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

8. Podľa § 167 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) Ak má byť konanie zastavené preto, že poručiťel zanechal majetok nepatrnej hodnoty, je účastníkom aj ten, kto sa postaral o poručiťelov pohreb.

9. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenie súdneho exekútora a dospel k záveru, že podaný návrh na zastavenie exekúcie je dôvodný:

10. Dedič zodpovedá za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou. Úhrada primeraných nákladov pohrebu má prednosť pred úhradou poručiťelových dlhov. Primeranosť nákladov pohrebu sa posudzuje podľa konkrétnych okolností vzhľadom na osobu poručiteľa, ale aj so zreteľom na výšku zanechaného majetku a miestnych zvyklostí; nemožno ich obmedziť na náklady, ktoré sú stanovené na účely náhrady škody. Náklady tvoria náklady na vlastný pohreb, ako aj ďalšie náklady súvisiace s pohrebom, napríklad náklady vynaložené na úmrtné oznámenia, náklady na zriadenie pomníka, pamätnej dosky alebo podobnej úpravy hrobu, nákladov pohostenia (karu) a pod.

11. Ak poručiťel nezanechal žiadny majetok, nenastupuje dedenie. Súd konanie zastaví (§ 187 CMP). Pri prejednaní dedičstva, ktorému predchádzalo zastavenie konania a vydanie nepatrného majetku vystaviteľovi pohrebu, vydaný nepatrný majetok sa už nezaraďuje do aktív. K zastaveniu dedičského konania dôjde aj vtedy, ak po poručiťelovi zostane len nepatrný majetok. Ten súd vydá tomu, kto sa postaral o pohreb poručiteľa (§ 175h ods. 2 OZ). Aj nehnuteľný majetok poručiteľa môže byť vydaný tomu, kto sa postaral o pohreb poručiteľa, ak ide o nehnuteľnosť nepatrnej hodnoty. K vydaniu nepatrného majetku poručiteľa nemôže dôjsť proti vôli toho, kto sa postaral o pohreb; prevzatý musí byť všetok majetok poručiteľa, nielen niektoré časti. (M., M., F., A., A., J., H., M., B., F., C., M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1786 - 1790: J. Bajánková).

12. Ustanovenie § 188 ods. 1 zakotvuje inštitút fakultatívneho zastavenia konania o dedičstve. Ak má majetok poručiteľa podprahovú hodnotu, je v diskrečnej právomoci dedičského súdu (notára ako súdneho komisára), či majetok poručiteľa prejedná ako dedičstvo, alebo či ho vydá tomu, kto sa postaral o poručiťelov pohreb a konanie o dedičstve zastaví. Prejednanie dedičstva môže byť na mieste (hoci sú splnené podmienky na zastavenie konania), ak majetok poručiteľa je síce z objektívneho hľadiska pod hodnotovým limitom, avšak pre dedičov má subjektívnu hodnotu (napríklad spomienkovú, umeleckú a podobne). Ustanovenie § 188 obsahuje dve skutkové podstaty, kedy môže dedičský súd (notár ako súdny komisár) vydať majetok tomu, kto sa postaral o pohreb poručiteľa a konanie o dedičstve zastaviť. Po prvé, ak je majetok poručiteľa nepatrnej hodnoty. Po druhé, ak majetok poručiteľa nedosahuje výšku primeraných nákladov spojených s pohrebom poručiteľa. Obe skutkové podstaty sú alternatívne. Postačí, ak je splnená jedna z nich.

13. Pri aplikácii prvej skutkovej podstaty je potrebné vziať do úvahy, že pojem „majetok nepatrnej hodnoty“ je flexibilný. Jeho výklad závisí od miesta a času poručiťelovej smrti. V zásade nie je možné objektívne stanoviť presnú hraničnú hodnotu. Väčšinou ide o majetok, ktorý je ťažko speňažiteľný, teda ktorého hodnotu, hoci nepatrnú, je zložitá presne vyčíslieť. Majetkom nepatrnej hodnoty sú najmä veci bežnej osobnej potreby poručiteľa, šatstvo, starší ťažko speňažiteľný nábytok a podobne. Pri aplikácii druhej skutkovej podstaty dedičský súd (notár ako súdny komisár) skúma, či došlo k vynaloženiu nákladov spojených s pohrebom poručiteľa a v akej výške. Po zistení skutočných nákladov posúdi, či je ich výška primeraná. Ak je to potrebné, redukuje skutočné náklady na primerané. Výšku primeraných nákladov potom porovná s hodnotou majetku poručiteľa. Hodnota majetku poručiteľa je podprahová, ak je menšia ako výška primeraných nákladov spojených s pohrebom poručiteľa.

14. Majetok podprahovej hodnoty sa vydá tomu, kto sa postaral o pohreb poručiteľa. Vydanie majetku plní aspoň čiastočnú reparačnú funkciu. Pre pochopenie účelu a zmyslu takejto reparácie poukazujeme na to, že ak sa majetok poručiteľa prejedná ako dedičstvo, uplatňuje sa pohľadávka na náhradu nákladov spojených s pohrebom voči dedičom, prípadne, ak sa nariadi likvidácia dedičstva, uplatňuje sa v likvidácii. Dedičia zodpovedajú do výšky ceny nadobudnutého dedičstva nielen za dlhy poručiteľa, ale

aj za primerané náklady poručiťovho pohrebu, podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu (§ 470 OZ).

15. Ten, kto sa postaral o pohreb poručiťa je v prípade podľa § 188 účastníkom konania o dedičstve (§ 167). Účastníkmi konania sú okrem neho aj domnelí dedičia poručiťa. Uznesenie o zastavení konania o dedičstve obsahuje aj výrok, že špecifikovaný majetok poručiťa sa vydáva určitej osobe (tomu, kto sa postaral o pohreb poručiťa). Ten, kto sa postaral o pohreb poručiťa nadobúda podprahový majetok poručiťa dňom právoplatnosti uznesenia podľa § 188 (§ 132 ods. 2 OZ). Právnym dôvodom nadobudnutia vlastníctva je rozhodnutie štátneho orgánu. Majetok sa v tomto prípade nenadobúda titulom dedenia po poručiťovi. Ten, kto sa postaral o pohreb poručiťa a z tohto dôvodu nadobudol podprahový majetok, nemá postavenie dediča a neprechádzajú na neho dlhy poručiťa. (Kotrecová, B., M., C. a kol. Civilný mimosporový poriadok, 1. Vydanie. Komentár. W.: C. H. A., XXXX, s. XXX - XXX: M. C.).

15. Z obsahu súdneho spisu a z priložených listín vyplýva, že pôvodná povinná / poručiťka P. B., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX nezanechala žiaden majetok, resp. zanechala len majetok nepatrnej hodnoty. Dedičské konanie po neb. P. B. bolo rozhodnutím Y. súdu V. sp. zn. 12D/125/2018, Dnot. 76/2018 zo dňa 31.5.2018 zastavené. Na základe návrhu súdneho exekútora zo dňa 22.1.2019 súd pripustil uznesením č.k. 7Er/524/2017 zo dňa XX. januára XXXX zmenu na strane povinného. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.2.2020. Povinný (T. B., nar. XX.X.XXXX) sa teda v tomto exekučnom konaní dostal do procesného postavenia povinného, avšak hmotnoprávne, nie je zodpovedný za dlhy poručiťky (neb. P. B.). V zmysle § 167 CMP a § 470 OZ sa teda povinný Radoslav Sivák nestal dedičom po pôvodnej povinnej (neb. P. B.) a nenadobudol po nej dedičstvo. W. (T. B.) bol len účastníkom dedičského konania v zmysle § 167 CMP. Z uvedeného dôvodu na (potenciálneho) dediča neprešla žiadna povinnosť z exekučného titulu v zmysle ust. § 470 Občianskeho zákonníka o zodpovednosti dedičov za poručiťove dlhy. V opačnom prípade by exekúcia pokračovala v neprospech dediča povinnej (viď Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.5.2011, sp.zn. 7 M Cdo 5/2011).

XX. Poručiťka nezanechala žiaden majetok, resp. zanechala len nepatrný majetok, ktorý nemožno považovať za dedičstvo a dedičské konanie bolo právoplatne zastavené v zmysle § 188 ods. 1 CMP. Prípadný dedič (T. B., nar. XX.X.XXXX) teda nevstúpil do žiadnych povinností poručiťky.

17. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované právne ustanovenia súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto pri aplikácii § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku zastavil. Vzhľadom k tomu, že súd zastavil exekúciu, o jej odklade už nerozhodoval.

XX. Podľa § 200 ods. X Z. poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

XX. Podľa § 203 ods. X Z. poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

XX. Podľa § X03 ods. 2 Z. poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

XX. Z uvedených ustanovení vyplýva, že oprávnený resp. súd, môže uhradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi len v prípade, ak by oprávnený zastavenie exekúcie zaviniť, alebo ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie [§ X03 ods. 2 Exekučného poriadku v spojitosti s § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku]. Ustanovenie § 203 ods. 2 Exekučného poriadku však nie je možné aplikovať z dôvodu, že predmetná exekúcia bola zastavená v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku pre neprípustnosť, a nie z dôvodu nemajetnosti povinného.

22. V zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku môže súd uložiť oprávnenému nahradenie nevyhnutných trov exekúcie len ak dôjde jeho zavinením k zastaveniu exekúcie. Pre záver o zavinení oprávneného je však potrebné zistiť, či oprávnený pri náležitej opatrnosti mohol predvídať dôvod zastavenia exekúcie. Náležitou opatrnosťou sa rozumie opatrnosť spočívajúca okrem iného aj v tom,

že oprávnený pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie venuje patričnú pozornosť zisťovaniu, či má povinný spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania. Vzhľadom k tomu, že účastník exekučného konania nemá hmotnoprávnu spôsobilosť byť účastníkom tohto konania, a oprávnený túto skutočnosť nemohol predpokladať, súd súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

Poučenie:

1./ Proti výroku o zastavení exekúcie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

2./ Proti výroku trovách exekúcie odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).